

Konwencie uwarunkuj...

1) Arbaczka Teodor st. szereg, lat 24, robotnik pocztony, kawaler.

REFERAT

HISTORYCZNY

7814

2) 19. IX - 1939 r. w Sarukach Gubernii Kijowskiej wzięty do niewoli wraz z innymi żołdziejami wojska

3) Do pięciu dniach marszu dotarliśmy do Kaniewa Podolskiego. Tam byliśmy tydzień czasu. Następnie przewieziono nas do Równego a z tamtejsi do Zytycia. A potem listopada wysłano mnie wraz z większą grupą jeńców do obozu w Babinie. Był to obóz jeden z najcięższych. Pomieszczenie dla nas stanowiła stara stajnia ledwo się trzymająca. Obóz mieścił się na terenie niedużego majątku, którego właściciel zginał z rak ukraińców w czasie zajmowania tych terenów przez wojska sowieckie.

Mieszkanie mieszkalniowe optykalne. Była już późna jesień i deszcze często padały. Przez nieszczelny sufit woda przedostawała się do środka. Piec mający ogrzewać pomieszczenie co parę dni się rozwałak a postawienie go trwało tej conajmniej 2 dni. Nic mi nie przypomina że w zimie, w podłogach 2-3 metrów od tego pieca zamarzła woda w wannach. Mieszkało nas tam około 200 jeńców. 4 mata

okienka które w dodatku nie mogły być otworzyć
dawały bardzo mało światła. Nigdy się nie stały
3-piętrowe przejeżdżały a tylko wąskimi przejściami w środku
mogły się być poruszać. Higiena na niskim
poziomiu. A ciągnę 6^{ciu} miesięcy byliśmy tylko raz
w łazni. Nic więcej dziwnego że nas opadły owsy.

1) W obozie przeważali polacy chociaż nie brakło
białorusinów, ukraińców oraz kilku żydów. Na ogół
panowała atmosfera kolejejsztwa. Poziom umiarkowany
na średnim poziomie.

2) Codziennie prowadzono nas do pracy przy budowie
drogi. Jedynie parę dni kiedy panowały wielkie
mrozy nie byliśmy na robocie. Nierzadko wy-
choodząc na robotę było 15 do 20°C mrozu a wracając
do obozu mroź wyrost do 30°C. Często były wypadki
odmrożenia twarzy, rąk, nóg, przepięszenia i inne.
Norwy które nam kazano wyrabiać były nie do
wykonania. Aquaprocedenia prawie wcale nie było.
A zimne wyżywienie było bardzo małe. Na
śniadanie zupa z 5^{ciu} kg kaszy owsianej czy innej
na stau 200 ludzi. Na obiad który był właściwie
kolacja otrzymywaliśmy zupę z buraków
albo kapusiniak, czasem z mięsem czasem bez.

Ale nie żyje się trochę poprawiło. Do końca marca
nie pracowano wcale ubrań. Później zaczęli wydawać
tytu tylko którzy wyrobili norwy. Niektórzy posiada-
li swoje ubrania wyrost w obozowym staniu
mimo to kazano a właściwie zmuszano ich
do pójscia na pracę. Jeżeli ktoś nie poszedł
to zamknięto go do aresztu na czas nieogranic-
zonej, zmuszając mu rękę żywnościową.

3) W najrozmaitszy sposób szerzyli propagandę.
Codziennie przychodził do obozu politruk, przyno-
sząc gazety. Z nich czytał różne artykuły,
wygłaszał pogadanki i przeprowadzał dyskusje.
Jednak niewiele zważał słuchaczy. Polskę
przedstawiał on w zupełnie innym świetle. Ze go
wymagano wcale się tym nie zajął.

4) Poruc lekarstwa była niewystarczająca. Zresztą
lekarz miał wyznaczoną z góry ilość chorých którzy
mógł zwolnić od pracy. Liczko chorých odwożono
do pobliskiego szpitala w Horzycy. Było kilka
wypadków śmierci jednak nazwisk tych osób
nie pamiętam

5) Wiska ilość jeńców utrzymywana przez
z rodzinami. Z terenów okupacji niemieckiej

dochodzą do nas rozmaite wieści ze pomocy
 listów. Jednak nie wszyscy je otrzymywali.
 Ja również nie nie otrzymałem żadnej wiadomo-
 ści z domu. Natomiast z pod okupacji
 sowieckiej można było się więcej dowiedzieć
 ponieważ przyjeżdżali odwiedzać swoich krewnych
 i rodziców.

10) Łowczeni zostaliśmy w Starobielsku
 w dniu 4 września 1941. z powodu opuszczenia
 braku tego obozu i wyjazdu do Gocku.

st. 9a.

Starażka

str. 229 G. G. G. G.

Alban 122.

W. W. W.
 23. 5. 43